Luna Betiluna și Dora Minodora' într-un

gîz-album cu păsărele

de Anamaria Smigelschi

Luna Betiluna și
Dora Minodora'
într-un

gîz-album cu păsărele

de Anamaria
Smigelschi

EDITURA ION CREANGĂ
BUCUREȘTI — 1975

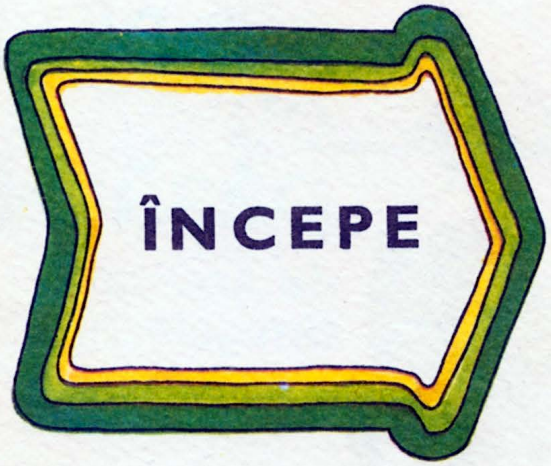
ÎNCEPE

Luna Betiluna și Dora Minodora (cele două păpuși albastre) au fost de față cînd a început povestea, aș putea spune chiar că de la ele a pornit totul, fiindcă au plecat singure în pădure.

Bîzu Muscoi și Țînțu Tînțar, cum n-au treabă și umblă hai-hui, le-au văzut cum culegeau ghinde, ca să-și facă cești.

Și au dat fuga la Caradașca Rădașca.

Ea și cu Prișnița Coropișnița tocau mărunt o rădăcină de mărar bîrfind pe întrecute.

«Să le prindem și să le punem să ne toace verdețurile, noi să nu mai muncim», se gîndi Rădașca.

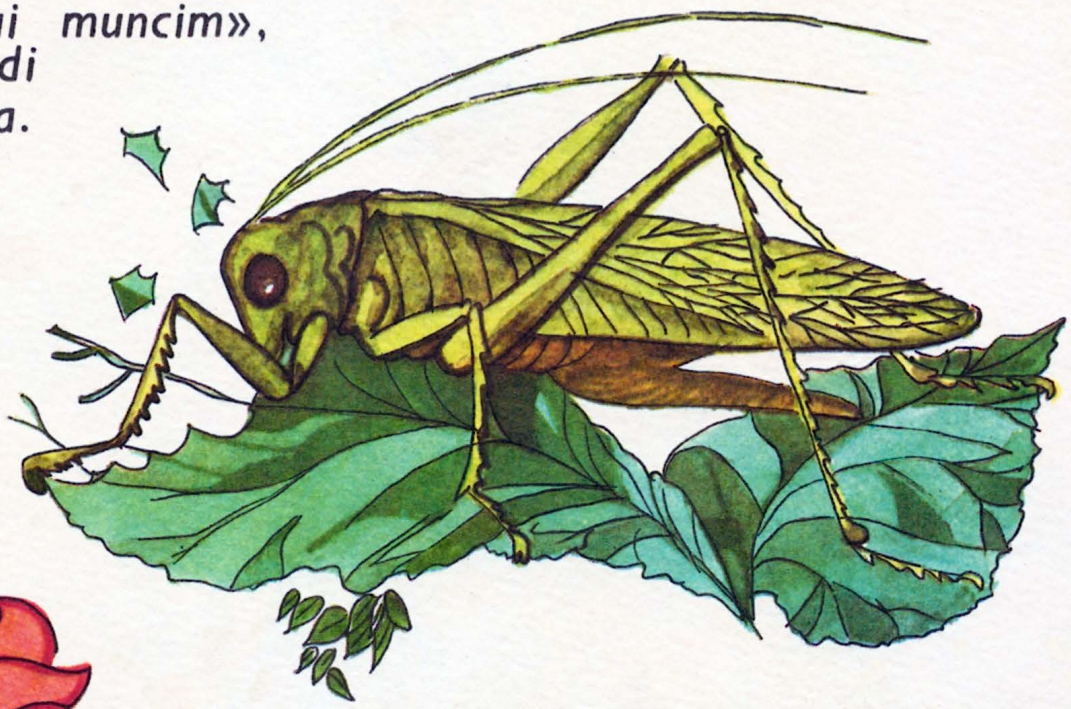

Lăcusta Famagusta îi prinse gîndul din zbor: «Să nu mai muncim!» chicoti veselă.

Și toate omizile
păroase fură bucuroase
să scape de
treabă.

Cărăbușul
Scarabé
intră în
combinație.

Păianjenul Fir-de-Cos a fost tocmit să le prindă.

Și
cum le-a prins, zi și noapte,
în scorbura întunecată,
păpușile tăiau plîngînd
frunze la gîze.

Mimi Mămăruța
e bună și miloasă.
«Ai auzit,
dragă, ce-au
făcut dăunătorii?»
îi spuse în șoaptă
Albinei Alba.

«Măi Negrilă Greierilă, ia tu legătura cu păsările, că le cunoşti de la şcoala de muzică», ziceau furnicile.

Dădu fuga Greierele la
Pantelică Pițigoi și,
de la distanță,

pentru siguranță,
îi povesti toată tărășenia.

«Scandalos!» zise Gogu Botgros,
cînd află și el mai pe seară.

«Ăștia nu mai au rușine!
Să le dăm o lecție să ne știe
de frică,
măi Pițigoi Pantelică!»

Și așa începu războiul insecticid din Pădurea Andronache.

Ciocaboc Ciocănitoarea luă conducerea, și mai întîi și întîi culese coji goale de castane pentru prizonieri.

Trilurì Privighetoarea era prea obosită de concertele sale nocturne, așa că n-a participat.

lar Cucu Haiducu.
bătăios,

porni în cercetare
la fața locului
și văzu păpușile aprig
păzite de răpitori.

Doar Lula Libelula nu pricepea nimic,
deși are niște ochi cît capul și vede
minunat. Ce bine că ea n-are nevoie
de tocătură de frunze ca să trăiască,
ci de praf de puf de fulgi de soare!

«Pupăzo! Tu nu faci nimic?» zise rîndunica.

«Ohoho!» făcu Pupăza și-și luă zborul.

S-au adunat
păsările în stol puternic
deasupra pădurii.
Bufnița, nemișcată,
gîndea batjocoritoare:
«Furtună într-un
pahar cu apă!»

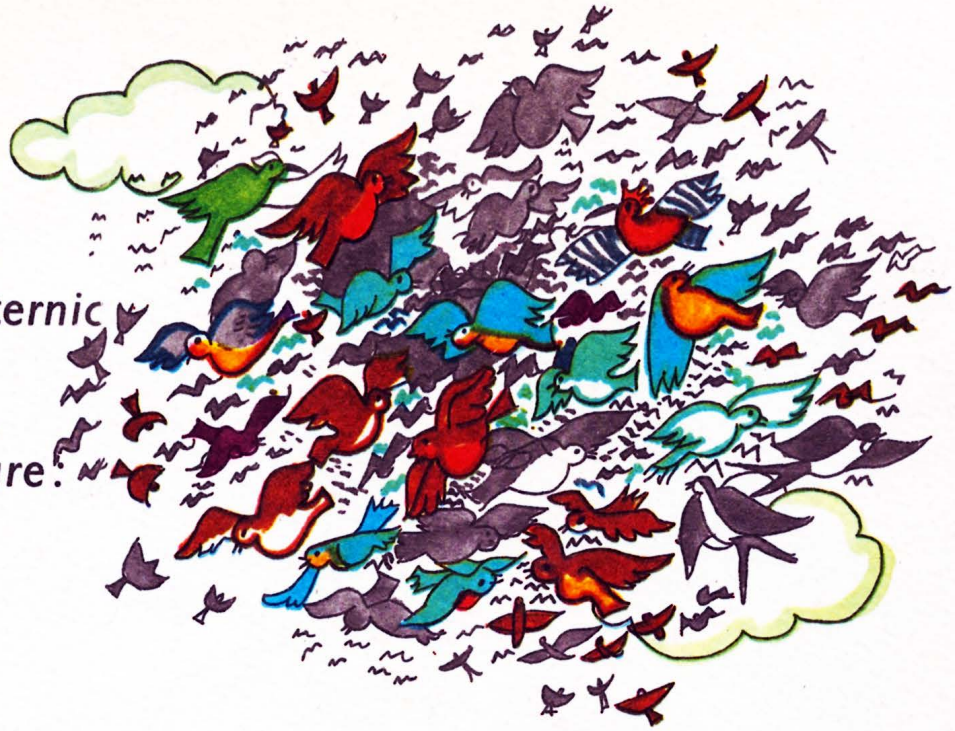

Era tocmai la masă
ceata nerușinată,
cînd...

Nu vă spun
ce s-a pornit,
a fost ceva
FOARTE CUMPLIT!

Fluturaşii
au scăpat,
sînt prea
frumoşi
pentru mîncat!

Şi rochiţa rîndunicii,

şi lămîiţa,

şi fluturele amiral...

Onete și Sticlete
(doi sticleți)
au ridicat în zbor păpușile
eliberate, în timp ce sub ei
pădurea clocotea de zbucium.

Luna Betiluna și Dora Minodora au plecat spre casă în ciripit voios de păsărele.
Iar gîzele despre care v-am vorbit n-au fost stîrpite cu toate, dar de atunci, sînt mult, mult mai disciplinate.

GATA!

Lector : IOANA RICUS
Tehnoredactor : ELENA GĂRĂJĂU

Dat la cules 11.VI.1975. Bun de tipar 11.VIII.1975. Apărut 1975. Comanda nr. 1035. Tiraj 69 300. Broşate 69 300. Coli de tipar 3.

Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii", Piaţa Scînteii nr. 1 — Bucureşti,
Republica Socialistă România
Comanda nr. 50 360

Lei 4,25

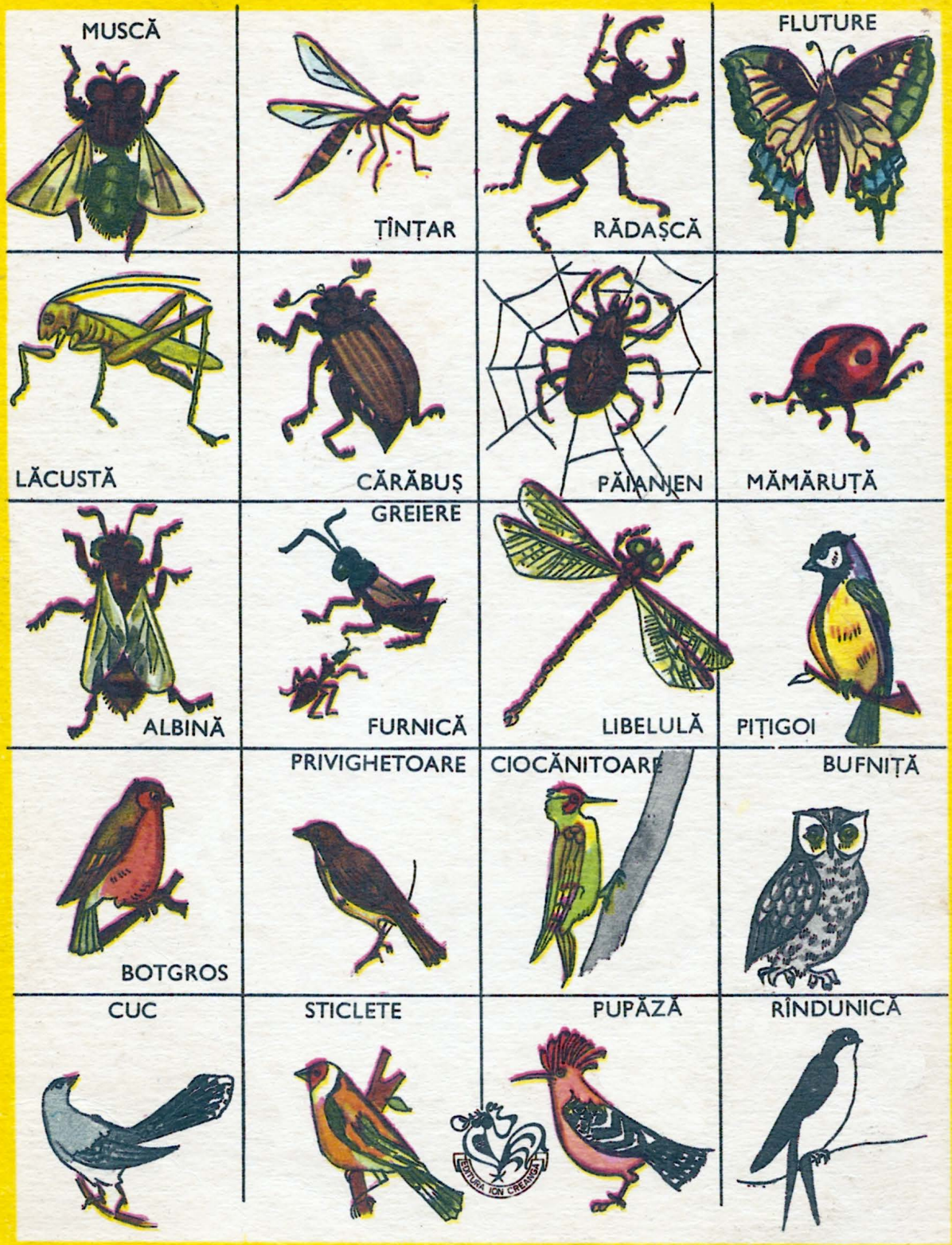

EDITURA ION CREANGĂ - BUCUREȘTI